

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 307

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 3 din 14 ianuarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere	2-4			
Decizia nr. 11 din 14 ianuarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 pct. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	4-6			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
277. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație....	7-10			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
25/1.382/37/1.642/14.297/746/20 — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației, al ministrului afacerilor interne, al ministrului finanțelor publice, al președintelui Institutului Național de Statistică, al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al președintelui Autorității				
			Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Normelor tehnice privind modul de completare a registrului agricol pentru perioada 2020—2024	11
		1.395.	— Ordin al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației pentru modificarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 4.988/2018 privind aprobarea măsurii de sprijin, constând în acordarea unor ajutoare de stat și ajutoare <i>de minimis</i> pentru sprijinirea entităților de inovare și transfer tehnologic în cadrul Programului operațional regional 2014—2020	12-15
			ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		25.	— Normă pentru prorogarea termenelor de depunere a situațiilor financiare anuale din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 7/2017 privind întocmirea și depunerea situațiilor financiare anuale individuale ale entităților din sistemul de pensii private.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 3 din 14 ianuarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, domnul procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, excepție ridicată de Gheorghe Nastasia în Dosarul nr. 7.511/315/2015 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.199D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, în principal, ca inadmisibilă, deoarece autorul acesteia nu invocă elemente de neconstituționalitate a textului criticat, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, deoarece acest text îndeplinește exigențele clarității, previzibilității și accesibilității specifice unei norme juridice, așa cum acestea sunt stabilite inclusiv de jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 43 din 18 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.511/315/2015, **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gheorghe Nastasia, apelant într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, întemeiat pe textul de lege criticat.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că sintagma „contra cost” din textul criticat nu este explicată nici în cuprinsul acestuia, nici în altă parte a Legii nr. 38/2003, ceea ce „dă posibilitatea comiterii unor abuzuri de către agenții statului” în constatarea contravențiilor reglementate de acest act normativ. În acest context apreciază că, în lipsa unei definiții legale, sintagma trebuie interpretată semantic doar prin prisma Dicționarului explicativ al limbii române, abordare care, din punct de vedere juridic, este imprevizibilă și neaccesibilă. Ca atare, expresia implică o prestație oneroasă, dar, totodată, executată într-o convenție sinalagmatică; cu alte cuvinte, cel care pretinde „costul”, la

rândul său, execută o prestație. Însă, sintagma „contra cost” nu implică neapărat o sumă de bani, prețul exprimat în bani fiind specific doar contractului de vânzare-cumpărare reglementat de Codul civil. Arată, cu titlu de exemplu, că este posibilă situația în care o persoană transportă cu propriul autoturism alte persoane decât cele din familia sa, în virtutea unor reparații pe care acestea din urmă i le-au efectuat la un imobil, astfel că persoana prestează aceste transporturi în mai multe rânduri, conform înțelegerii dintre părți; de asemenea, se poate întâlni situația în care mai multe persoane fac împreună naveta la serviciu, iar proprietarul autoturismului le pretinde celorlalți să îi asigure, cu rândul, alimentarea cu carburant. Ambele ipoteze descrise nu s-ar încadra în noțiunea „contra cost”, dar ar fi posibilă reținerea unei contravenții, potrivit legii.

6. **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere faptul că orice formă de transport public de persoane trebuie să se încadreze în limitele fixate de Legea nr. 38/2003, care impune o procedură de urmat când se dorește practicarea transportului public de persoane, contra cost, cu un autoturism; în cazul nerespectării acestor dispoziții, ar fi vorba despre o practică de concurență neloială în raport cu persoanele care desfășoară activități autorizate de taximetrie. Totodată, apreciază că nu există elemente care să determine caracterul neclar, imprecis sau imprevizibil al normei criticate, destinatarii acesteia având posibilitatea să își adapteze conduita la exigențele impuse, în vederea bunei desfășurări a activității de taximetrie, scopul reglementării fiind acela de a sancționa contravențional taximetria ilegală.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă, iar, în subsidiar, neîntemeiată. În argumentarea inadmisibilității apreciază că, în realitate, autorul excepției nu invocă elemente de neconstituționalitate, ci este nemulțumit de modul de interpretare și aplicare a prevederilor contestate de către autoritățile competente, ceea ce excedează atribuțiilor Curții Constituționale; în acest sens invocă jurisprudența constantă a instanței de contencios constituțional, respectiv Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, Decizia nr. 869 din 10 decembrie 2015, Decizia nr. 773 din 15 decembrie 2016 și Decizia nr. 14 din 17 ianuarie 2017. În subsidiar, arată că prevederile contestate sunt corelate cu reglementarea-cadru în domeniul transporturilor, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, astfel încât nu pot fi reținute criticile privind neclaritatea/imprevizibilitatea sintagmei „contra cost”, respectiv criticile susținute prin raportare la principiul constituțional al legalității.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că textul criticat este constituțional și respectă cerințele constituționale și convenționale privind claritatea legii și invocă jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv

Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109, precum și Hotărârea din 8 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Fener Rum Patrikliği împotriva Turciei*, paragraful 70.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 28 ianuarie 2003, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 129/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 5 iunie 2015. Prevederile criticate au următorul conținut: „(2) *Este interzis transportul public, contra cost, de persoane cu un autoturism, fără a deține pentru acesta, după caz, autorizație taxi valabilă sau copie conformă valabilă, potrivit prevederilor alin. (1)*”.

Art. 7 alin. (1) din Legea nr. 38/2003, la care face trimitere textul criticat, are următorul conținut: „(1) *Transportul în regim de taxi sau transportul în regim de închiriere se execută numai de către transportatori autorizați, care dețin autorizații taxi valabile, în cazul transportului în regim de taxi, sau copii conforme valabile, în cazul transportului în regim de închiriere, eliberate în condițiile prezentei legii, pentru fiecare autovehicul utilizat*”.

13. În opinia autorului excepției, textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind cerințele de accesibilitate, previzibilitate și claritate a legii, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2003 interzic efectuarea transportului public, contra cost, de persoane, fără autorizație taxi valabilă.

15. Curtea reține că legea criticată — Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere — reglementează un subdomeniu din domeniul general al transportului public, acesta din urmă fiind reglementat, la rândul său, de Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 11 noiembrie 1999. Pentru înțelegerea terminologiei utilizate în cuprinsul textului de lege criticat, relevante sunt dispozițiile art. 20 alin. (1) din ordonanța menționată, potrivit cărora „*transportul de persoane sau de bunuri poate fi transport în interes public sau transport în interes propriu*.” Transporturile de interes public (sau transporturile publice) sunt definite la alin. (2) al art. 20 drept „*transporturile executate de persoane juridice sau fizice, în condiții nediscriminatorii de acces pentru terți, pe baza unui contract de transport, contra plată*.” Art. 21 alin. (1) definește transportul în interes propriu ca fiind atât transportul în

interes personal, cât și transportul în folos propriu, astfel: „(1) *Transportul în interes personal, executat de persoane fizice în vederea asigurării deplasării unor persoane sau bunuri, precum și transportul în folos propriu, organizat de persoane fizice sau juridice pentru activitățile proprii autorizate, cu mijloacele de transport pe care le dețin în proprietate sau le folosesc în baza unui contract de închiriere sau leasing, este transport în interes propriu*.”

16. Diferența dintre cele două subcategorii constă, conform alin. (2) al art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997, în aceea că „*transportul în folos propriu de bunuri și de persoane trebuie să constituie accesoriul unei alte activități economice executate de persoana care îl organizează, iar bunurile transportate trebuie să fie proprietatea acesteia ori să fie rezultatul activității sale*.” De asemenea, definitoriu pentru transportul în interes propriu este aspectul reglementat de alin. (3) al art. 21, și anume că „*transporturile în interes propriu de persoane sau de bunuri se execută fără perceperea unui tarif sau a echivalentului acestuia în bunuri sau servicii*.”

17. Coroborând textele mai sus menționate, rezultă, pe de o parte, faptul că specifică transportului de interes public este efectuarea plății contra serviciului de transport public și, pe de altă parte, că nu poate exista transport în interes propriu de persoane dacă se percepe un tarif sau orice alt echivalent al acestuia în bunuri sau servicii. Cadru legal incident transportului în interes propriu exclude, prin urmare, orice fel de plată, tarif sau echivalent al acestuia în bunuri sau servicii, ceea ce înseamnă că, în caz contrar, ne aflăm în ipoteza transportului public.

18. În ceea ce privește semnificația acesteia, Curtea reține că sintagma utilizată în cuprinsul art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997, respectiv „unui tarif sau a echivalentului acestuia în bunuri sau servicii” este pe deplin lămuritoare și aplicabilă, totodată, și în contextul dispozițiilor de lege criticate în prezenta cauză, și anume art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2003, prin raportare la critica autorului excepției de neconstituționalitate.

19. Ambele sintagme — „contra plată” [utilizată în cuprinsul art. 20 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997] și „contra cost” [din cuprinsul art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2003, criticate] au, în realitate, aceeași semnificație, și anume aceea de obținere a unui serviciu sau bun în schimbul unei plăți sau altei valori, aceste sintagme fiind antonime ale noțiunii de „gratuit”. Pe de altă parte, noțiunea de „tarif”, utilizată în cuprinsul art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997, reprezintă, conform Dicționarului explicativ al limbii române, „*preț (stabilit oficial) pentru prestările de servicii, transportul de mărfuri și de persoane, servicii poștale, telefonice, telegrafice, pentru radio, consum de energie electrică etc.*”

20. Legea nr. 38/2003 operează cu noțiunea de „tarif”, în acest sens relevant fiind art. 11 din lege, care cuprinde definiții ale unor termeni. Exemplificativă, în sensul criticilor formulate de autorul excepției de neconstituționalitate, este definiția prevăzută la art. 11 lit. x) din Legea nr. 38/2003, potrivit căreia „*tarif de pornire*” reprezintă „*tariful exprimat în lei, înregistrat automat de aparatul de taxat la începutul cursei, care apare pe afișajul client odată cu activarea dispozitivului de control din poziția de operare «Liber» în poziția de operare «Ocupat» și care este egal cu tariful de distanță (lei/km)*.” Curtea reține, prin urmare, că, deși nu beneficiază de o definiție distinctă în cuprinsul Legii nr. 38/2003, este evident că sintagma „contra cost” din cuprinsul art. 7 alin. (2) se subsumează semnificației „tarifului” ce rezultă din definiția mai sus redată, aceasta din urmă fiind cuprinsă în cap. I — *Dispoziții generale* din Legea nr. 38/2003, astfel că sintagma „contra cost” nu poate avea altă semnificație decât cea a plății sumei de bani ce reprezintă aplicarea tarifului la respectiva cursă.

21. Pe de altă parte, chiar dacă semnificația noțiunii „contra cost” nu ar fi strict legată de plata unei sume de bani, ci de o anumită contraprestație, așa cum susține autorul excepției, rezultă, în considerarea art. 20 alin. (2) și a art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997, mai sus referite, că utilizarea oricărui echivalent al tarifului, sub formă de bunuri sau servicii, nu poate schimba regimul de transport public și deci, nu poate justifica lipsa de incidență a normelor aplicabile acestui domeniu și nici eludarea lor.

22. În considerarea celor de mai sus, Curtea constată că textul de lege criticat este suficient de clar și previzibil pentru ca destinatarul său să își poată adapta conduita în funcție de prevederile sale, că este utilizat un limbaj accesibil, care nu necesită o explicare specifică, sensul terminologiei utilizate

fiind unul comun sau care se poate înțelege cu ușurință în contextul cadrului normativ incident, respectiv Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere și Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile. În concluzie, criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție sunt neîntemeiate. Cât privește invocarea art. 11 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se constată că autorul excepției nu prezintă un raport de contrarietate dintre textul legal atacat și aceste norme, astfel că, din această perspectivă, excepția este nemotivată, deci inadmisibilă.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Nastasia în Dosarul nr. 7.511/315/2015 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 ianuarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 11

din 14 ianuarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 pct. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 pct. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Lucian Todoran în Dosarul nr. 27.423/302/2017 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 414D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că facilitatea fiscală prevăzută de textul de lege criticat se justifică prin vulnerabilitatea activității de creare de programe pentru calculator în condițiile economiei de piață din România.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 27.423/302/2017, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 pct. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Lucian

Todoran într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea situației de discriminare provenită din textul de lege criticat, care prevede scutirea de la plata impozitului pe venit a persoanelor fizice care desfășoară activități de creare de programe pentru calculator.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că se instituie o discriminare între contribuabilii persoane fizice care realizează venituri de natură salarială, în funcție de domeniul în care activează. Se susține că nu se respectă principiul justei așezări a sarcinilor fiscale, întrucât deosebirea între contribuabilii plătitori de impozit pe venituri de natură salarială și cei neplătitori ai aceluiași impozit, bazată pe domeniul de activitate, nu e permisă de niciun alt principiu constituțional. Autorul excepției precizează că în speță nu este vorba despre protejarea unei categorii defavorizate, precum în cazul persoanelor cu handicap, unde scutirea are la bază aplicarea art. 50 din Constituție. În cazul de față există un vădit și nejustificat criteriu introdus de legiuitor, anume domeniul de desfășurare a activității. Susține că se încalcă și caracterul social al statului român, întrucât scutirea nu are ca scop prosperitatea persoanei fizice, ci privilegierea unei categorii de persoane fizice care nu face parte din vreo categorie dezavantajată și, totodată, împovărea fiscală a altor categorii.

6. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că textul de lege criticat nu încalcă prevederile Constituției, fiind acordate anumite facilități fiscale în considerarea activității de creare de programe pentru calculator și a vulnerabilității acestui domeniu de activitate raportată la piața muncii la negru.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 60 pct. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, care au următorul conținut normativ: „Sunt scutiți de la plata impozitului pe venit următorii contribuabili: (...) 2. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)—(3), ca urmare a desfășurării activității de creare de programe pentru calculator, în condițiile stabilite prin ordin comun al ministrului comunicațiilor și societății informaționale, al ministrului muncii și justiției sociale, al ministrului educației naționale și al ministrului finanțelor publice.”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 1 alin. (3), în care se consacră caracterul de stat social al statului român, art. 4 alin. (1) privind criteriile de nediscriminare, art. 16 alin. (1) care instituie principiul egalității și art. 56 alin. (2) referitor la justa așezare a sarcinilor fiscale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 60 din Codul fiscal enumeră categoriile de contribuabili pentru care legiuitorul a prevăzut scutirea de la

plata impozitului pe venit. Printre acestea se regăsesc, la pct. 2, persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a desfășurării activității de creare de programe pentru calculator. Autorul excepției de neconstituționalitate, care nu se încadrează în această categorie, susține că textul de lege criticat instituie un regim discriminatoriu pentru cetățenii care nu beneficiază de acest tip de scutire pentru că desfășoară activitate salarizată în alte domenii de activitate decât crearea de programe pentru calculator.

13. Față de aceste critici, Curtea reține că a dezvoltat o bogată jurisprudență din care se desprinde ideea că dispozițiile constituționale referitoare la sistemul de contribuții la bugetul de stat și al asigurărilor sociale — din care face parte și impozitul pe veniturile salariale sau asimilate acestora — conferă legiuitorului libertatea de a reglementa toate aspectele care decurg din acesta, inclusiv instituirea unor scutiri de la plata acestora. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 370 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 26 iunie 2012, Curtea a statuat, în acord cu jurisprudența sa constantă, că stabilirea prin lege a obligației de plată a anumitor impozite sau taxe, precum și a eventualelor scutiri de la plata acestora ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu condiția ca aceste reglementări să se aplice în mod uniform pentru situații egale. Stabilirea obligației de plată a impozitelor și taxelor locale, precum și scutirea de la plata unor impozite sau taxe pentru anumite bunuri ori venituri sau pentru anumite categorii de contribuabili se întemeiază pe principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, prevăzut de art. 56 alin. (2) din Constituție.

14. Tot astfel, Curtea a apreciat, prin Decizia nr. 1.052 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 17 octombrie 2011, că stabilirea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat intră în competența exclusivă a legiuitorului, acesta având dreptul exclusiv de a stabili cuantumul impozitelor și taxelor și de a opta pentru acordarea unor excepții sau scutiri de la aceste obligații în favoarea anumitor categorii de contribuabili.

15. De asemenea, Curtea a observat, prin Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014, paragraful 16, că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a recunoscut faptul că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (Decizia de inadmisibilitate din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 49).

16. Prezintă relevanță în cauză și cele statuate prin Decizia nr. 651 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 19 ianuarie 2006, în sensul că legiuitorul, având competența exclusivă în stabilirea impozitelor, taxelor și a oricăror altor venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat, este în drept să determine veniturile supuse impozitării, categoriile de persoane fizice și juridice care au calitatea de contribuabili sau/și serviciile publice condiționate de plata unor taxe de beneficiari. În virtutea aceleiași competențe, legiuitorul poate stabili și excepții, constând în scutirea unor servicii publice sau a anumitor categorii de persoane de la obligația plății taxelor, iar instituirea unor asemenea excepții nu este contrară prevederilor constituționale dacă a fost făcută în considerarea unor situații deosebite, păstrându-se tratamentul juridic egal pentru situații identice.

17. În contextul acestei jurisprudențe, Curtea observă că prin art. 60 din Codul fiscal s-au stabilit categoriile cu privire la care

legiuitorului a apreciat oportun să acorde scutiri de la plata impozitului pe venit, cu îndeplinirea unor diverse condiții. Este vorba despre persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat, persoanele fizice care desfășoară activități de creare de programe pentru calculator, cele care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare și inovare, cele care desfășoară activități sezoniere în domeniul generic hotelier și alimentație, angajatorii care desfășoară activități în sectorul construcții și în anumite domenii de producere a materialelor de construcții și cei care desfășoară activități de arhitectură, inginerie și servicii de consultanță tehnică.

18. Curtea reține că autorul excepției invocă pretinsul tratament discriminatoriu prin raportare la situația persoanelor fizice care desfășoară activități de creare de programe pentru calculator. Astfel cum rezultă din expunerea de motive la Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, legiuitorului a acordat categoriei profesionale menționate un tratament fiscal preferențial ținând cont de necesitatea sprijinirii acestui tip de activitate și pentru evitarea migrării persoanelor fizice cu pregătire în domeniu.

19. Curtea apreciază că relevanța domeniului tehnologiei informației în dezvoltarea economiei naționale, rolul deosebit pe care acesta îl poate avea în progresul unor diverse ramuri industriale, multiplele aplicații practice pe care creațiile informatice le pot avea în întregul spectru de activități ce caracterizează viața socială actuală, cu efecte benefice asupra evoluției societății, justifică măsura de protecție prevăzută de textul de lege criticat. Existența facilității fiscale în discuție stimulează menținerea pe piața forței de muncă din România a specialiștilor din acest domeniu, având ca efect constituirea și consolidarea unui sector performant, ale cărui creativitate și eficiență concură la creșterea economică a întregii societăți.

20. Importanța deosebită a acestui domeniu reiese și din Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 111 din 5 mai 2009, care subliniază faptul că activitatea de creare de programe pentru calculator necesită utilizarea unor resurse umane, tehnice și financiare considerabile, iar programele pentru calculator joacă un rol din ce în ce mai important în numeroase sectoare industriale, tehnologia informatică fiind considerată de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea industrială a Comunității [Europene].

21. Referitor la invocarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că, prin Decizia nr. 25 din 23 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 136 din 1 aprilie 1999, a subliniat că principiul egalității consacră

egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea de tratament juridic aplicat unei categorii de cetățeni în comparație cu alți.

22. Tot astfel, prin Decizia nr. 79 din 20 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 6 iulie 1999, sau Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Curtea a statuat că art. 16 alin. (1) din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic în ceea ce privește aplicarea unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui.

23. Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (a se vedea Hotărârea din 23 iulie 1968, pronunțată în Cauza „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, paragraful 10, Hotărârea din 16 septembrie 1996, pronunțată în Cauza Gaygusuz împotriva Austriei, paragraful 42, sau Hotărârea din 6 iulie 2004, pronunțată în Cauza Bocancea și alții împotriva Moldovei, paragraful 24).

24. Or, în cauza de față, măsura contestată urmărește un scop legitim — asigurarea dezvoltării economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între interesele generale ale societății și cele particulare, întrucât scutirea de impozitul pe venit a persoanelor care creează programe pentru calculator are consecințe benefice, în cele din urmă, la nivelul întregii societăți, diversitatea și complexitatea creațiilor acestora demonstrând utilitatea lor de netăgăduit într-o multitudine de domenii ale vieții economice, sociale și chiar culturale. Totodată, Curtea observă, contrar susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate, că această facilitate fiscală nu se răsfrânge în mod negativ asupra celorlalți contribuabili, aceștia nefiind ținuti să suporte vreo eventuală diferență corespunzătoare scutirii de impozit aplicate persoanelor care creează programe pentru calculator. Ca atare, nu se poate susține că s-ar genera o împovărare fiscală a celorlalte categorii de salariați ca urmare a scutirii de impozitul pe venit a persoanelor menționate, de vreme ce valoarea impozitului pe venit datorată de fiecare persoană se calculează în funcție de propriul venit, la care nu se adăugă nicidecum vreun supliment care să compenseze scutirea ce face obiectul prezentei critici.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucian Todoran în Dosarul nr. 27.423/302/2017 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că dispozițiile prevederilor art. 60 pct. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 ianuarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 99¹ din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Educației și Cercetării, care se organizează și funcționează prin preluarea activității, structurii și personalului Institutului de Științe ale Educației și ale Centrului Național pentru Evaluare și Examinare, care se desființează.

(2) Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație are sediul principal în imobilul aflat în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, situat în municipiul București, str. General Berthelot nr. 26, sectorul 1 și două sedii secundare în municipiul București, strada Știrbei Vodă nr. 37, sectorul 1 și strada Hristo Botev nr. 17, sectorul 3.

Art. 2. — (1) Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație are ca scop fundamentarea politicilor educaționale pe baza cercetării științifice, coordonarea științifică a elaborării și revizuirii periodice a componentelor curriculumului național, coordonarea evaluării manualelor școlare și auxiliarelor didactice, precum și coordonarea științifică și profesională a sistemului național de evaluare și examinare în învățământul preuniversitar.

(2) Activitatea Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație se desfășoară în concordanță cu politicile și strategiile Ministerului Educației și Cercetării.

Art. 3. — Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație exercită, în domeniul politicilor educaționale și al cercetării științifice, următoarele atribuții:

a) propune și realizează proiecte de cercetare, dezvoltare, inovare, acțiune/intervenție și formare în domeniul științelor educației;

b) contribuie la fundamentarea politicilor educaționale, participă la elaborarea, implementarea, monitorizarea, evaluarea și revizuirea politicilor publice în domeniul educației;

c) inițiază și participă la proiecte naționale și/sau internaționale de cercetare sau de dezvoltare în domeniile educației, formării, curriculumului și evaluării;

d) participă la elaborarea strategiilor de cercetare-dezvoltare în domeniul științelor educației;

e) dezvoltă parteneriate cu furnizorii de formare inițială și continuă a cadrelor didactice sau a altor categorii de beneficiari, în vederea susținerii progresului în carieră al cercetătorilor în științele educației și al cadrelor didactice, participând la diverse programe educaționale, programe de masterat și școli doctorale;

f) asigură asistență de specialitate sau coordonare metodologică în derularea unor activități ale caselor corpului didactic și ale centrelor județene de resurse și asistență educațională, precum și ale altor organizații care activează în domeniile educației;

g) acordă asistență de specialitate unităților de învățământ preuniversitar și universitar pentru implementarea curriculumului național la nivel de școală și de clasă, elaborarea, aplicarea și evaluarea produselor curriculare proiectate la nivel local;

h) coordonează activitatea unor grupuri de lucru pentru elaborarea standardelor naționale de evaluare;

i) promovează rezultatele studiilor și cercetărilor realizate, precum și ale programelor și proiectelor naționale și internaționale implementate, cu susținerea Ministerului Educației și Cercetării, a inspectoratelor școlare și a altor organizații cu atribuții în domeniul educației;

j) contribuie la viața științifică internă și internațională prin participarea la seminare, colocvii, conferințe în vederea schimbului de date de cercetare relevante și valorificării acestora;

k) editează publicații de specialitate — reviste, studii, cărți, rapoarte tehnice — în domenii relevante precum politici educaționale, curriculum, educație comparată, consiliere și orientare educațională și de carieră, management educațional și tineret;

l) efectuează la solicitarea Ministerului Educației și Cercetării expertize și sondaje de evaluare a rezultatelor școlare și a eficienței învățământului, furnizând ministerului un feedback sistematic și operativ, în scopul adoptării măsurilor de optimizare a activității în învățământul preuniversitar;

m) realizează, la solicitarea Ministerului Educației și Cercetării, expertize și sondaje în unitățile de învățământ cu privire la procesul de alegere și utilizare a manualelor școlare.

Art. 4. — Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație exercită, în domeniul curriculumului național, următoarele atribuții:

a) asigură coordonarea științifică pentru elaborarea și revizuirea periodică a componentelor curriculumului național — planuri-cadru de învățământ, programe școlare. În realizarea acestei atribuții constituie și coordonează activitatea unor grupuri de lucru, remunerate conform legii, compuse din specialiști și din cadre didactice cu experiență;

b) analizează din punct de vedere științific și avizează propunerile de curriculum înaintate de diferite instituții, organizații sau grupuri de lucru;

c) participă la activitatea unor grupuri de lucru în scopul elaborării/evaluării și revizuirii periodice a planurilor de învățământ și a reperelor curriculare/programele de studiu specifice pentru formarea inițială și continuă în cariera didactică.

Art. 5. — Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație exercită, în domeniul evaluării manualelor școlare și auxiliarelor didactice, următoarele atribuții:

a) coordonează derularea mecanismelor de evaluare a proiectelor de manuale școlare pentru învățământul preuniversitar, conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării. În realizarea acestei atribuții cooperează evaluatori — cadre didactice și specialiști externi, remunerați conform legii;

b) coordonează, potrivit art. 69 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, activitățile în vederea aprobării auxiliarelor didactice pentru învățământul preuniversitar, conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării. În realizarea acestei atribuții cooperează evaluatori — cadre didactice și specialiști externi, remunerați conform legii. Categoriile de auxiliare care intră în

procedura derulată de către Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație în vederea aprobării se stabilesc prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 6. — Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație exercită, în domeniul evaluărilor și examinărilor în învățământul preuniversitar, următoarele atribuții:

a) elaborează, împreună cu direcțiile specializate din Ministerul Educației și Cercetării, metodologii, proceduri și regulamente pentru organizarea și desfășurarea examenelor și evaluărilor în învățământul preuniversitar, pe care le supune aprobării ministrului educației și cercetării;

b) asigură proiectarea și realizarea probelor pentru disciplinele cuprinse în evaluările, examenele și concursurile naționale;

c) asigură, împreună cu direcțiile specializate din Ministerul Educației și Cercetării, elaborarea subiectelor pentru faza județeană a olimpiadelor naționale;

d) constituie și coordonează activitatea unor grupuri de lucru, remunerate conform legii, compuse din specialiști și din cadre didactice cu experiență, în scopul elaborării programelor pentru evaluările, examenele și concursurile naționale, elaborării și realizării subiectelor pentru acestea, precum și pentru construirea și actualizarea bazelor de date cu instrumente de evaluare;

e) elaborează, la solicitarea Ministerului Educației și Cercetării în vederea informării publice, rapoarte privind rezultatele înregistrate la examenele și evaluările naționale, evidențind oportunitatea adoptării de către ministrul educației și cercetării a unor decizii cu privire la factorii care permit îmbunătățirea performanțelor școlare;

f) poate acorda sprijin tehnic și de specialitate în realizarea unor acțiuni de evaluare întreprinse de minister, inspectorate școlare, unități de învățământ.

Art. 7. — Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație mai exercită și următoarele atribuții, în raport cu scopul pentru care este înființat:

a) propune Ministerului Educației și Cercetării inițierea unor proiecte de acte normative relevante pentru activitatea sa;

b) elaborează diferite resurse de învățare și suporturi curriculare, precum ghiduri, suporturi metodologice, auxiliare curriculare pentru cadre didactice, necesare implementării eficiente a curriculumului național;

c) realizează programe de formare continuă aferente domeniului său de activitate pentru cadre didactice, experți, personal de conducere din învățământul preuniversitar și universitar;

d) organizează programe de pregătire a membrilor comisiilor de examen, a examinatorilor și a altor persoane implicate în desfășurarea evaluărilor, examenelor și concursurilor naționale și sprijină acțiunile de perfecționare a personalului didactic în realizarea proceselor de evaluare curentă a progresului școlar;

e) participă la proiecte și la programe naționale și/sau internaționale în domeniul evaluării în învățământul preuniversitar, precum testarea internațională Programme for International Students Assessment (PISA), derulat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), Studiul Internațional privind Procesul de Predare-Învățare, dezvoltat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) — TALIS și altele asemenea;

f) dezvoltă programe educaționale și resurse de învățare pentru diferite categorii de beneficiari, în contexte formale și nonformale, susținând învățarea permanentă;

g) monitorizează și evaluează din punctul de vedere al impactului unele programe și proiecte educaționale promovate de instituții publice, organizații nonguvernamentale sau organizații din mediul privat.

Art. 8. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor în domeniile sale de activitate, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație poate realiza colaborări, parteneriate, consorții cu instituții de învățământ preuniversitar sau superior, cu instituții publice și private cu preocupări în domeniile educației, cercetării și evaluării, cu organizații și asociații profesionale din țară și din străinătate, precum și cu structuri neguvernamentale din domeniu.

Art. 9. — (1) În structura organizatorică a Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație funcționează direcții.

(2) Structura organizatorică a Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului educației și cercetării, pot fi organizate servicii, birouri și compartimente, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat.

Art. 10. — În cadrul Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație se pot înființa compartimente pentru învățământul în limbile minorităților naționale, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat.

Art. 11. — Activitățile privind cercetarea-dezvoltarea și fundamentarea politicilor educaționale pe baza cercetării științifice se desfășoară în cadrul Unității de Cercetare în Educație, structură de cercetare-dezvoltare, fără personalitate juridică, organizată la nivel de direcție în cadrul Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație, în conformitate cu prevederile legale privind cercetarea științifică, activitatea de cercetare fiind coordonată de un consiliu științific.

Art. 12. — (1) Conducerea Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație este asigurată de un director general și de un director general adjunct, funcționari publici de conducere, numiți prin ordin al ministrului educației și cercetării, pe baza rezultatelor concursurilor organizate în condițiile legii.

(2) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin directorul general emite decizii, în condițiile legii.

(3) Directorul general al Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație exercită calitatea de ordonator terțiar de credite.

Art. 13. — (1) Numărul maxim de posturi ale Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație este de 143.

(2) Posturile sunt prevăzute, în condițiile legii, pentru funcții publice și personal contractual.

(3) Posturile prevăzute la alin. (1) se încadrează în numărul maxim de posturi aprobate Ministerului Educației și Cercetării pentru instituțiile din subordine finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

Art. 14. — (1) Cheltuielile curente și de capital ale Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație se asigură din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației și Cercetării.

(2) Salarizarea personalului Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație se realizează conform prevederilor legislației în vigoare.

Art. 15. — (1) Veniturile proprii ale Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație provin din tarife percepute pentru activități de:

a) verificare a criteriilor de conformitate a auxiliarelor didactice în vederea aprobării pentru utilizarea în sistemul de învățământ preuniversitar;

b) elaborare/derulare de programe de formare continuă a personalului didactic în domeniul propriu de activitate;

c) evaluare a manualelor școlare potrivit prevederilor legale în vigoare;

d) analiză din punct de vedere științific și avizare a propunerilor de curriculum înaintate de diferite instituții, organizații sau grupuri de lucru;

e) elaborare de studii, cercetări, programe, proiecte în domeniile educației, în baza unor raporturi contractuale, în condițiile prevăzute de lege;

f) publicare, respectiv editare și vânzare a propriilor reviste, precum și a altor lucrări de profil pe care le-a elaborat;

g) monitorizare și evaluare de impact a unor programe și proiecte educaționale promovate de instituții publice, organizații nonguvernamentale sau organizații din mediul privat.

(2) Nivelul tarifelor aferente activităților generatoare de venituri proprii se stabilește prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 16. — Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație poate deveni membru sau se poate afilia la structuri internaționale din domeniul său de activitate; plata taxelor, contribuțiilor și cotizațiilor poate fi suportată de către acesta din bugetul anual aprobat.

Art. 17. — Patrimoniul Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație se constituie prin preluarea patrimoniului Institutului de Științe ale Educației și al Centrului Național de Evaluare și Examinare.

Art. 18. — În vederea desfășurării activităților specifice, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație este dotat cu trei autoturisme și două microbuze, preluate de la Institutul de Științe ale Educației și de la Centrul Național de Evaluare și Examinare.

Art. 19. — În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării structura organizatorică a Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație și se realizează încadrarea personalului în numărul maxim de posturi aprobat, cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal, prin preluarea personalului actual al celor două instituții: Institutul de Științe ale Educației și Centrul Național de Evaluare și Examinare.

Art. 20. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație preia de la Institutul de Științe ale Educației și Centrul Național de Evaluare și Examinare, pe baza unui protocol de predare-preluare, prevederile bugetare, execuția bugetară până la data preluării, bunurile, precum și celelalte drepturi și obligații. Predarea-preluarea patrimoniului se efectuează pe baza situațiilor financiare întocmite potrivit art. 28

alin. (11) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ministerul Finanțelor Publice poate emite instrucțiuni privind preluarea execuției bugetare, la solicitarea ordonatorului principal de credite.

(3) Încadrarea personalului preluat se realizează, în termen de 45 de zile, cu respectarea procedurii și regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal, cu menținerea drepturilor salariale avute la data preluării.

Art. 21. — (1) Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație se subrogă în toate drepturile, obligațiile, contractele, deciziile de finanțare, ordinele de finanțare, acordurile și litigiile instituțiilor preluate, inclusiv prin preluarea tuturor bunurilor mobile și imobile aflate în administrarea acestora.

(2) În cuprinsul contractelor, convențiilor, înțelegerilor, protocoalelor, proiectelor în care Institutul de Științe ale Educației și Centrul Național de Evaluare și Examinare au fost parte, precum și în cuprinsul actelor normative în vigoare sau al înscrisurilor oficiale din domeniile acestora de activitate în care s-au folosit denumirile „Institutul de Științe ale Educației” și „Centrul Național de Evaluare și Examinare” se va citi „Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație”.

(3) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație și Ministerul Educației și Cercetării vor întreprinde demersurile necesare operării modificărilor aprobate în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, în acord cu prevederile art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare.

Art. 22. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2009 privind organizarea și funcționarea Institutului de Științe ale Educației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 3 decembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 1.401/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului Național de Evaluare și Examinare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 30 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Raluca Turcan

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

Ministrul afacerilor externe,

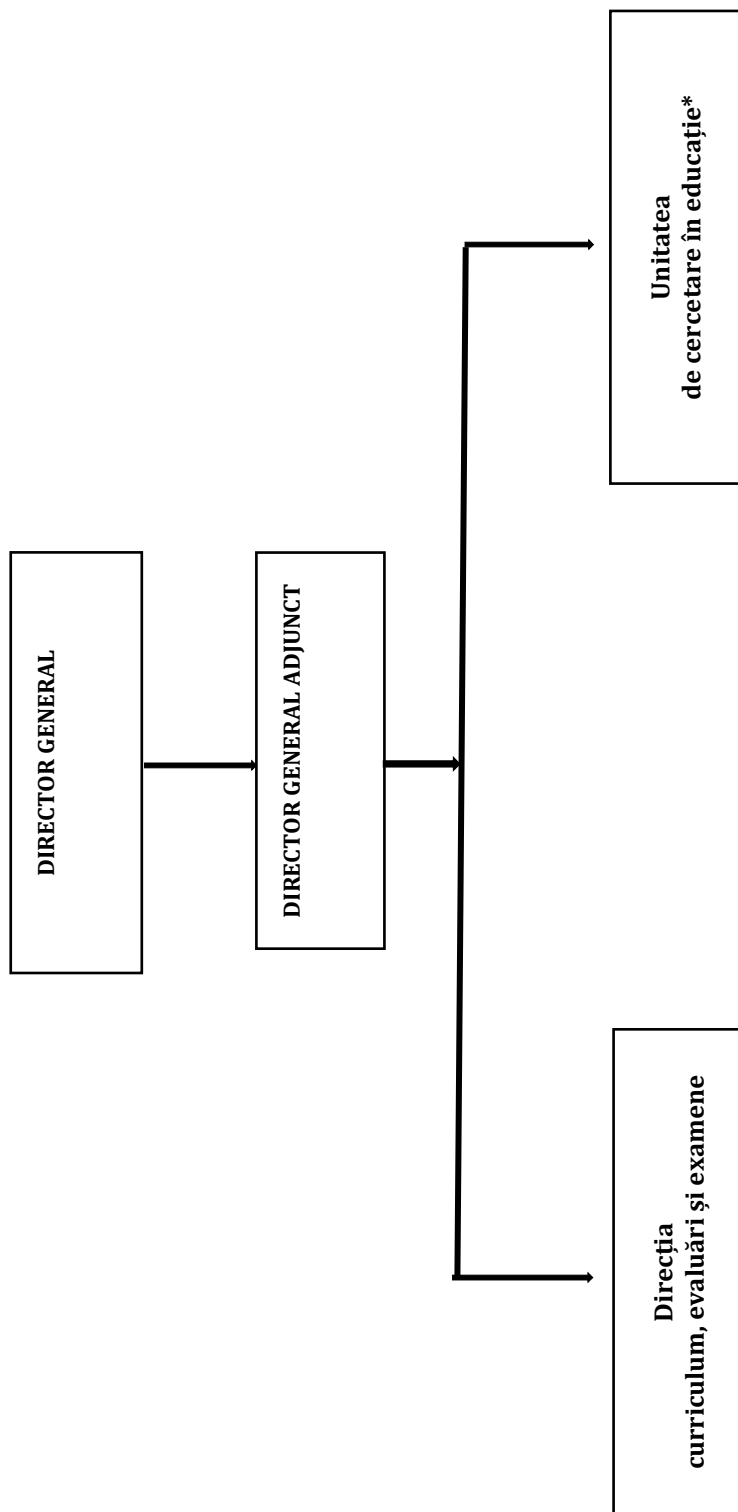
Bogdan Lucian Aurescu

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație**

10

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 307/13.IV.2020

Numărul maxim de posturi: 143

* Funcționează la nivel de direcție.

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 25 din 23 ianuarie 2020

MINISTERUL LUCRĂRILOR
PUBLICE, DEZVOLTĂRII
ȘI ADMINISTRAȚIEI
Nr. 1.382 din 1 aprilie 2020

MINISTERUL AFACERILOR
INTERNE
Nr. 37 din 5 martie 2020

MINISTERUL FINANȚELOR
PUBLICE
Nr. 1.642
din 26 februarie 2020

INSTITUTUL NAȚIONAL
DE STATISTICĂ
Nr. 14.297 din 21 februarie 2020

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU
ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ
Nr. 746 din 6 martie 2020

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ
VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA
ALIMENTELOR
Nr. 20 din 7 februarie 2020

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice privind modul de completare a registrului agricol pentru perioada 2020—2024

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 241.176 din 23 ianuarie 2020 al Direcției generale politici agricole din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

în temeiul prevederilor:

— art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 985/2019 privind registrul agricol pentru perioada 2020—2024;

— art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, coroborat cu art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare;

— art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației, ministrul afacerilor interne, ministrul finanțelor publice, președintele Institutului Național de Statistică, directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind modul de completare a registrului agricol pentru perioada 2020—2024, cuprinse în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Finanțelor Publice, Institutul Național de Statistică, Agenția Națională de Cadastru

și Publicitate Imobiliară, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, precum și autoritățile administrației publice locale ale comunelor, ale orașelor, ale municipiilor și ale sectoarelor municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan

p. Ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

Președintele Institutului Național
de Statistică,
Tudorel Andrei

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Alexandru Laurențiu Blaga

Președintele Autorității Naționale
Sanitare Veterinare și pentru Siguranța
Alimentelor,

Robert-Viorel Chioveanu

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, DEZVOLTĂRII ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 4.988/2018 privind aprobarea măsurii de sprijin, constând în acordarea unor ajutoare de stat și ajutoare de minimis pentru sprijinirea entităților de inovare și transfer tehnologic în cadrul Programului operațional regional 2014—2020**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul Consiliului Concurenței comunicat cu Adresa nr. 2.804 din 17.03.2020,

în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 4.988/2018 privind aprobarea măsurii de sprijin, constând în acordarea unor ajutoare de stat și ajutoare de minimis pentru sprijinirea entităților de inovare și transfer tehnologic în cadrul Programului operațional regional 2014—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 29 iunie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Măsura se adresează entităților de inovare și transfer tehnologic constituite și acreditate în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Aceste entități de transfer tehnologic își desfășoară activitatea prin intermediul: centrelor de transfer tehnologic, incubatoarelor tehnologice și de afaceri, centrelor de informare tehnologică, oficiilor de legătură cu industria.”

2. La articolul 17 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) prin proiect se implementează un transfer tehnologic ca rezultat al cercetării în subdomeniile regionale de specializare inteligentă identificate în cadrul anexei nr. 1 la prezentul ordin;”.

3. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Sursa de finanțare o reprezintă fondurile alocate POR 2014—2020, axa prioritară 1 «Promovarea transferului tehnologic», prioritatea de investiții 1.1 — Operațiunea A — Sprijinirea entităților de inovare transfer tehnologic, pentru investițiile realizate în regiunile de dezvoltare mai puțin dezvoltate ale României.

(2) Valoarea totală, estimată, a ajutoarelor ce vor fi acordate în cadrul prezentei măsuri, pe întreaga durată de aplicare a acesteia, este de 33.527.663 euro, aproximativ 160,16 milioane lei, respectiv 28.498.514 euro, aproximativ 136,14 milioane lei, finanțare europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională (FEDR), și 5.029.149 euro, aproximativ 24,02 milioane lei, contribuția națională prin bugetul de stat (BS).

(3) Valoarea totală, estimată, a ajutoarelor de stat regionale ce vor fi acordate în cadrul prezentei măsuri, pe întreaga durată de aplicare a acesteia, este de 28.498.514 euro, aproximativ 136,14 milioane lei, reprezentând atât finanțare FEDR, cât și contribuția națională prin bugetul de stat.

(4) Valoarea totală, estimată, a ajutoarelor de minimis ce vor fi acordate în cadrul prezentei măsuri, pe întreaga durată de aplicare a acesteia, este de 5.029.149 euro, aproximativ 24,02 milioane lei, reprezentând atât finanțare FEDR, cât și contribuția națională prin bugetul de stat.

(5) Repartizarea anuală, orientativă, a sumelor alocate pe tipuri de ajutoare acordate și surse de finanțare este următoarea:

— euro —

Tipul ajutorului acordat	Anul	2018	2019	2020	Total
Ajutor de stat regional	Buget total, din care:	9.499.505	9.499.505	9.499.504	28.498.514
	FEDR	8.074.579	8.074.579	8.074.579	24.223.737
	Buget de stat	1.424.926	1.424.926	1.424.925	4.274.777
Ajutor de minimis	Buget total, din care:	1.676.383	1.676.383	1.676.383	5.029.149
	FEDR	1.424.926	1.424.926	1.424.925	4.274.777
	Buget de stat	251.457	251.457	251.458	754.372

4. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Numărul estimat al beneficiarilor acestei scheme este de 50.”

5. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Pentru cererile de finanțare depuse în cadrul apelurilor de proiecte deschise în anul 2020, perioada de realizare a activităților proiectului, după semnarea contractului de finanțare, nu depășește data de 31 decembrie 2023.

Art. III. — Pentru apelurile de proiecte deschise în anul 2020 nu se aplică prevederile art. 7 și ale art. 17 alin. (1) lit. d) și i) din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice nr. 4.988/2018, cu modificările ulterioare.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Mariana Cotoi,
secretar de stat

București, 6 aprilie 2020.

Nr. 1.395.

L I S T A
domeniilor și subdomeeniilor regionale de specializare inteligentă

Domenii regionale de specializare inteligentă	Subdomeenii regionale de specializare inteligentă Nord-Est	Subdomeenii regionale de specializare inteligentă Sud-Est	Subdomeenii regionale de specializare inteligentă Sud Muntenia	Subdomeenii regionale de specializare inteligentă Sud-Vest Oltenia	Subdomeenii regionale de specializare inteligentă Vest	Subdomeenii regionale de specializare inteligentă Nord-Vest	Subdomeenii regionale de specializare inteligentă Centru
1. Bioeconomie	1. Agroalimentar (genetica plantelor, cultura plantelor tehnice, agricultura circulară, tehnologii avansate de procesare a produselor agroalimentare, ferme inteligente, produse alimentare sigure, produse agroalimentare optimizate nutrițional)	1. Industria agro-alimentară și pescuit 2. Industria confecțiilor 3. Biotehnologii (Biotehnologii agro-alimentare; biotehnologii de mediu) 4. Turism (turism tradițional; turism de nișă)	1. Agricultură și industria alimentară 2. Bioeconomia: dezvoltarea economiei circulare 3. Turismul și identitatea culturală	1. Biotehnologii (inclusiv: ecoturism, turism de sănătate, aplicații digitale, medicina fundamentală și aplicativă) 2. Agricultură și industrie alimentară	1. Sectorul agro-alimentar 2. Sectorul textile, pielărie și încălțăminte 3. Sănătate și calitatea vieții	1. Agroalimentar 2. Cosmetice și suplimente alimentare 3. Sănătate 4. Mobilă 5. Hârtie, plastic, ambalare	1. Turismul balnear 2. Silvicultura, prelucrarea lemnului și industria mobilei 3. Mediul construit sustenabil 4. Sectorul agroalimentar 5. Sectorul medical și farmaceutic
2. Tehnologii informaționale și de comunicații, spațiu și securitate	1. Societatea informațională (e-educație, gamificare, analize de big data cu aplicație în medicină, e-incluziune și monitorizarea în timp real a sistemelor sociale) 2. Securitate cibernetică 3. Industria 4.0 (urmărirea produselor alimentare de-a lungul lanțului valoric, nano-electronică și optoelectronică, software industrial, inteligența artificială, industrii creative)	1. TIC, high tech, nanotehnologii și materiale avansate	1. Industria și cercetarea de înaltă tehnologie 2. Localități inteligente 3. Turism și identitate culturală	1. TIC — Tehnologie informației și comunicații 2. Biotehnologii (inclusiv: aplicații digitale)	1. Tehnologie informației și comunicații 2. Localități inteligente 3. Sectorul componente pentru automobile 4. Digitalizare, Industry 4.0	1. Agroalimentar 2. Cosmetice și suplimente alimentare 3. Sănătate 4. Mobilă 5. Hârtie, plastic, ambalare 6. Tehnologii de prelucrare a metalului 7. Tehnologii de producție 8. TIC	1. Sectorul IT și industriile creative 2. Industria ușoară 3. Industria aerospațială 4. Industria auto și mecatronică 5. Sectorul medical și farmaceutic 6. Mediul construit sustenabil

Domenii regionale de specializare inteligentă	Subdomeniile regionale de specializare inteligentă Nord-Est	Subdomeniile regionale de specializare inteligentă Sud-Est	Subdomeniile regionale de specializare inteligentă Sud Muntenia	Subdomeniile regionale de specializare inteligentă Vest	Subdomeniile regionale de specializare inteligentă Nord-Vest	Subdomeniile regionale de specializare inteligentă Centru
3. Energie, mediu și schimbări climatice	1. Mediu și schimbări climatice (biodiversitate, exploatarea responsabilă și managementul sustenabil al patrimoniului verde, noi genotipuri de plante cu rezistență crescută la schimbări climatice, agricultură de precizie, sisteme enzimactice pentru monitorizarea poluării, tehnologii de epurare a apelor, de reciclare deșeurilor, monitorizarea apelor industriale)	1. Industria agro-alimentară și pescuit (biotehnologii agroalimentare; biotehnologii de mediu)	1. Bioeconomia: dezvoltarea economiei circulare 2. Localități inteligente	1. Sectorul construcții și materiale de construcții, inclusiv energie pentru automobile	1. Agroalimentar 2. Cosmetice și suplimente alimentare 3. Tehnologii de prelucrare a metalului 4. Tehnologii de producție 5. TIC	1. Turismul balnear 2. Silvicultura, prelucrarea lemnului și industria mobilei 3. Mediul construit sustenabil 4. Sectorul agroalimentar
4. Econanotehnologii și materiale avansate	1. Textile (design inovativ de produs — nano bio, textile cu senzori încorporați — textile funcționale cu aplicabilitate în medicină, textile inteligente, vestimentație sinergică, up-cycling deșeurilor textile și slow fashion, digital fashion, fabricație inteligentă — senzori, software de urmărire, roboți industriali) 2. Noi materiale (exploatarea firelor naturale, biomateriale avansate, textile tehnice, structuri tricotate cu proprietăți termice, tricoturi pentru protecție mecanică, structuri textile compozite, materiale noi pentru construcții, materiale ecologice)	1. Ecotehnologii (tehnologii ecologice și eficiente energetic; echipamente pentru producere de bioresurse)	1. Inginerie industrială și transporturi	1. Sectorul construcții și materiale de construcții, inclusiv energie 2. Sectorul textile, pielărie și încălțăminte 3. Sectorul componente pentru automobile	1. Agroalimentar 2. Cosmetice și suplimente alimentare 3. Sănătate 4. Mobilă 5. Hârtie, plastic, ambalare 6. Tehnologii de prelucrare a metalului 7. Tehnologii de producție	1. Sectorul medical și farmaceutic 2. Sectorul IT și industriile creative 3. Silvicultura, prelucrarea lemnului și industria mobilei 4. Mediul construit sustenabil 5. Industria ușoară 6. Sectorul agroalimentar 7. Industria aerospațială 8. Industria auto și mecatronică

5. Sănătate	1. Sănătate și turism pentru un stil de viață sănătos (recuperare medicală, balneo-fiziokinetoterapie, nutriție și dietetică, bioingineria reabilitării, slow food și alimentație sănătoasă, soluții TIC pentru turism, marketing și promovare creativă)	1. Turism (Turism balnear)	Sănătate	Biotehnologii (inclusiv: medicina fundamentală și aplicativă)	1. Sectorul agro-alimentar 2. TIC 3. Sectorul medical 4. Turism balnear și de aventură	1. Agroalimentar 2. Cosmetice și suplimente alimentare 3. Sănătate	1. Turismul balnear 2. Sectorul medical și farmaceutic 3. Sectorul agroalimentar 4. Sectorul IT și industriile creative
Alte domenii identificate la nivel regional		1. Turism balnear 2. Turism cultural 3. Turism de masă 4. Turism de afaceri 5. Turism de familie 6. Turism de grup 7. Turism de lux 8. Turism de nișă 9. Turism de sezon 10. Turism de weekend 11. Turism de zi 12. Turism de noapte 13. Turism de familie 14. Turism de grup 15. Turism de lux 16. Turism de nișă 17. Turism de sezon 18. Turism de weekend 19. Turism de zi 20. Turism de noapte	Turismul și identitatea culturală	Inginerie industrială și transporturi	Industria culturală și creative		
			Localități inteligente				
			Construcția de mașini, componente și echipamente de producție				

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă**pentru prorogarea termenelor de depunere a situațiilor financiare anuale
din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 7/2017 privind întocmirea și depunerea
situațiilor financiare anuale individuale ale entităților din sistemul de pensii private**

Având în vedere instituirea stării de urgență în scopul prevenirii și combaterii răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, în temeiul prevederilor art. 57 alin. (6) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 15 alin. (6) din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 20 din Legea nr. 187/2011 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private, precum și ale art. 4 alin. (3) lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 8 aprilie 2020,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. 1. — Termenele prevăzute la art. 9 alin. (1), art. 14 alin. (1), art. 17 alin. (1), art. 20 alin. (1) și art. 23 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 7/2017 privind întocmirea și depunerea situațiilor financiare anuale individuale ale entităților din sistemul de pensii private, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din

11 aprilie 2017, cu modificările ulterioare, pentru depunerea situațiilor financiare ale anului 2019 la Autoritatea de Supraveghere Financiară, se prorogă până la data de 15 mai 2020.

Art. 2. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena-Doina Dascălu

București, 9 aprilie 2020.
Nr. 25.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

